

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül és/vagy változtassa meg a Törvényszék T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz. egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény — az N 272/98 sz. támogatás visszaélészerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország — SG-Greffe (208) D/204339 sz. állami támogatás).

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők két fellebbezési jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalap az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének megsértésén alapul. A fellebbező elsősorban a szükségesség és az ösztönző hatás elvének megsértésére és téves alkalmazására hivatkozik, mint egy kivételesen formalista megközelítés határára, amely ellentétes a forma feletti elsőbbség elvével, valamint arra, hogy nem vették figyelembe a konkrét tényállást jellemző időközi jogi hátterekre vonatkozó sajátosságokat.

A második jogalap a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésén, valamint a 659/99/EK rendelet⁽¹⁾ 14. cikkének megsértésén alapul. Az emelkedések a tényállás időközi sajátosságaiból erednek, amelyeket a megtámadott ítélet nem vett figyelembe. A Törvényszék túlterjeszkedett a vonatkozó ítélkezési gyakorlat által megállapítottakon, amikor a gazdasági szereplőtől elérhetetlen gondossági szintet követelt meg, tekintettel arra, hogy a kérelemnek a munkálatok megkezdéséhez viszonyított szükséges korábbi volta egy olyan közösségi paraméter, amelynek bevezetése időben egybeesett a tényállás bekövetkeztével, tehát nem volt megismerhető abban az időpontban, amikor a vállalat akaratjellegű elhatározása kialakult.

⁽¹⁾ HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet 1. kötet 339. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz., Regione Autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítélete ellen a Timsas Srl által 2011. december 8-án benyújtott fellebbezés

(C-632/11. P. sz. ügy)

(2012/C 118/14)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Timsas Srl és társai (képviselők: D. Dodaro és S. Pinna ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Regione Autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas és társai

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz. egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítéletét abban a részében, amelyben elutasítja a felperesnek a vitatott támogatások ösztönző hatásának értékelésére vonatkozó indokolás elégtelenségére alapított kifogását;

- semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény — az N 272/98 sz. támogatás visszaélészerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország — SG-Greffe (208) D/204339 sz. állami támogatás).(HL L 302., 9. o.)

- kötelezze az Európai Bizottságot a jelen ügyben folytatott mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítélet elferdítette a kereseti jogalapokat, téves jogalkalmazás, illogikusság és ellentmondásosság az indokolásban. A fellebbező elsősorban arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem indokolta — közvetetten sem — azt, hogy miért utasította el a Bizottság által a támogatás ösztönző hatására vonatkozó értékelésében elkövetett nyilvánvaló hibára alapított kifogást. A Törvényszék úgy érvel, hogy „kizárólag annak megvizsgálásáról (van szó), hogy a felperesek a jelen ügyben bizonyították-e olyan körülmények fennállását, amelyek még abban az esetben is biztosítani tudják a vitatott program ösztönző hatását, ha a kérelmet nem a szóban forgó projektek kivitelezésének megkezdése előtt nyújtották be”, ugyanakkor nem állapította meg, hogy a felperesek nem bizonyították ezt, és semmiféle olyan indokot nem adott, amelynek alapján meg lehetne érteni ezen (teljességgel közvetett) meggyőződést.

Elégtelen és ellentmondásos az ítélet 227. pontjában tett azon megállapítás, miszerint a Bizottság nem volt köteles értékelni az egyéni kedvezményezettek saját egyedi körülményeit. Érthetetlen, hogy a felperesek hogyan érvelhettek volna az ösztönző hatás fennállása mellett, ha nem a saját körülmények bemutatásával: a Bizottságnak, majd a jogorvoslati eljárásban a Törvényszéknek egységes elvet kellett volna ebből kibontania, objektíven megvizsgálva az egyes személyeket jellemző helyzetet, amely a személy tekintetében különösnek vagy egyedinek csak a konkrét adatokhoz viszonyítva minősíthető, azonban általános és elvont kifejeződéshez vezetne.

Végül, mind a Bizottság a megtámadott határozatban, mind pedig a Törvényszék a megtámadott ítéletben elferdítette a fellebbező szándékát, azt a célkitűzést tulajdonítva neki, hogy egyéni szintre kíván áttenni egy olyan határozatot, amelynek vonatkozási alapja egy általános rendszer, és e tévedés okán a Bizottság és a Törvényszék tévesen nem vette figyelembe azt a hatást, amelyet a fellebbező által eléjük terjesztett elemek gyakorolhattak a támogatási rendszer terjedelmének értékelésére általános értelemben.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz., Regione Autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítélete ellen a Grand Hotel Abi d'Oru SpA által 2011. december 8-án benyújtott fellebbezés

(C-633/11. P. sz. ügy)

(2012/C 118/15)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (képviselők: D. Dodaro és R. F. Masuri ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Regione Autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas és társai

A fellebbezők kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz. egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítéletét abban a részében, amelyben

- a) elutasítja a fellebbezőnek a helyesbítő határozat közzétételének az EK 254. cikk (3) bekezdése és a 659/99/EK rendelet 20. cikke (1) bekezdése szerinti kötelezettsége megsértésére alapított jogalapot (az ítélet 103-112. pontja);
- b) elutasítja a fellebbezőnek a vitatott támogatások ösztönző hatásának értékelésére vonatkozó elégtelen indokolásra alapított kifogását (az ítélet 136-145., és 218-228. pontja)

a kereseti jogalpok elferdítése, téves jogalkalmazás, valamint az indokolás illogikussága és ellentmondásossága okán;

— semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény — az N 272/98 sz. támogatás visszaélészerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország — SG-Greffe (208) D/204339 sz. állami támogatás).(HL L 302., 9. o.)

— kötelezze az Európai Bizottságot a jelen ügyben folytatott mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítélet tévesen alkalmazza az EK 254. cikket, valamint a 659/99 rendeletet, az indokolás illogikus és ellentmondásos abban a részében, amelyben megállapítja, hogy „a helyesbítő határozat címzettje kizárólag az Olasz Köztársaság volt, nem pedig a vitatott program kedvezményezettjei. Következésképpen az EK 254. cikk (3) bekezdése nem kötelezte a Bizottságot arra, hogy a helyesbítő határozatról értesítse a Grand Hotel Abi d'Orut” (az ítélet 107. pontja). Ezen indokolás a fellebbező szerint ellentétes ugyanezen ítélet 71. és 72. pontjával.

Az ítélet nem teszi továbbá lehetővé a helyesbítő határozatnak az alakszerű vizsgálatot megindító határozathoz viszonyított eltérő minősítésének felismerését, amelynek egy már megindított eljáráshoz való tartozásából a fellebbező véleménye szerint annak kötelezettsége következik, hogy figyelembe kell venni azokat a feleket, amelyek már konkrétan részt vettek ugyanabban az eljárásban. A Törvényszék által elkövetett azon tévedésből, hogy a helyesbítő határozatot az alakszerű eljárást megindító határozathoz hasonlította, a 659/99 rendelet 20. cikke (1) bekezdése alkalmazása terjedelmének téves értékelése következett.

A megtámadott ítélet elferdítette a kereseti jogalpokot, téves jogalkalmazás, illogikusság és ellentmondásosság az indokolásban. A fellebbező elsősorban arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem indokolta — közvetetten sem — azt, hogy miért utasította el a Bizottság által a támogatás ösztönző hatására vonatkozó értékelésében elkövetett nyilvánvaló hibára alapított kifogást.

Végül, mind a Bizottság a megtámadott határozatban, mind pedig a Törvényszék a megtámadott ítéletben elferdítette a fellebbező szándékát, azt a célkitűzést tulajdonítva neki, hogy egyéni szintre kíván áttenni egy olyan határozatot, amelynek vonatkozási alapja egy általános rendszer, és e tévedés okán a Bizottság és a Törvényszék tévesen nem vette figyelembe azt a hatást, amelyet a fellebbező által eléjük terjesztett elemek gyakorolhattak a támogatási rendszer terjedelmének értékelésére általános értelemben.